

Διαδηλώσεις στο Πακιστάν - Εξέγερση στο Άσαμ της Ινδίας

του Αλέξη Λιοσάτου

Μια νέα αγωνιστική φωτιά στον πλανήτη ξεκίνησε και συνεχίζει να εξαπλώνεται

Στις 29 Νοεμβρίου του 2019, με πρωτοβουλία της Επιτροπής Δράσης Φοιτητών (SAC), διοργανώθηκαν σε περισσότερες από 50 πόλεις του Πακιστάν «Διαδηλώσεις Αλληλεγγύης» από τους φοιτητές με τη στήριξη των εκπαιδευτικών. Τα αιτήματά τους στρέφονται ενάντια στην απαγόρευση του φοιτητικού συνδικαλισμού και της πολιτικής δράσης αλλά και της παρουσίας σεκιουριτάδων στα πανεπιστήμια, καλούν σε επιτροπές κατά της σεξουαλικής παρενόχλησης των φοιτητριών στην πανεπιστημιούπολη, ζητούν αύξηση της χρηματοδότησης της παιδείας και οικονομική στήριξη στους φοιτητές, δουλειά ή ελάχιστο επίδομα ανεργίας στους απόφοιτους, κατάργηση των χρονοδιαγραμμάτων κυκλοφορίας που επιβάλλονται στους φοιτητές.

Σύμφωνα με την 4^η Διεθνή η κυβέρνηση προς το παρόν δείχνει συμπάθεια για το κίνημα των φοιτητών αλλά η αστυνομία στοχοποίησε επιλεκτικά ηγετικές φιγούρες του κινήματος με την κατηγορία υποκίνησης σε ανταρσία, επειδή χρησιμοποίησαν ...ντουντούκες χωρίς άδεια, ενώ φυλάκισε έναν από αυτούς.

Αυτές οι κατηγορίες έχουν προκαλέσει ευρύτερη οργή στο Πακιστάν αλλά και έξω από τη χώρα, ενώ πραγματοποιούνται διαδηλώσεις αλληλεγγύης με την διεκδίκηση απόσυρσης των κατηγοριών.

Η καταστολή δεν είναι προνόμιο μόνο των δυτικών κυβερνήσεων, η νεολαία, οι εργαζόμενοι και η αγωνιστική πρωτοπορία στις ανατολικές χώρες μάχονται κάτω από ακόμα πιο δύσκολες συνθήκες και πολλές φορές το θάρρος και η μαχητικότητά τους μας εμπνέει

και μας δίνει μαθήματα. Είμαστε ολόψυχα μαζί τους.

Εν τω μεταξύ δίπλα στο Πακιστάν, στην Ινδία, η ακροδεξιά κυβέρνηση Μόντι μετά την επιβολή επί της ουσίας στρατιωτικού νόμου στο (κυρίως μουσουλμανικού πληθυσμού) Κασμίρ (βλέπε και <https://www.redtopia.gr/%ce%b9%ce%bd%ce%b4%ce%af%ce%b1-n%ce%b1-%cf%85%cf%80%ce%b5%cf%81%ce%b1%cf%83%cf%80%ce%b9%cf%83%cf%84%ce%bf%cf%8d%ce%bc%ce%b5-%cf%84%ce%bf%ce%bd-%ce%bb%ce%b1%cf%8c-%cf%84%ce%bf%cf%85-%ce%ba%ce%b1%cf%83/>) , πέρασε στις 11 Δεκεμβρίου τον Νόμο Τροποποίησης Υπηκοότητας (CAB) , που επιταχύνει τις διαδικασίες να αποκτήσει κανείς την ινδική υπηκοότητα, αποκλείοντας όμως τους Μουσουλμάνους. Η κυβέρνηση με τον CAB έχει στόχο –όπως και η τρομοκρατία στο Κασμίρ- την αλλαγή της εθνικοθρησκευτικής σύνθεσης περιοχών της Βορειοανατολικής Ινδίας όπως η Πολιτεία του Άσαμ. Στο Άσαμ ήδη ξέσπασε εξέγερση με πρωτοπόρους μαθητές και φοιτητές, που διαδήλωσαν, ξήλωσαν τηλεφωνικούς θαλάμους, κάψανε λεωφορεία, αυτοκίνητα και σταθμούς τρένων. Οι τοπικές αρχές φοβήθηκαν τα χειρότερα και ανέστειλαν ή ακύρωσαν δρομολόγια και πτήσεις. Οι διαδηλωτές επιτέθηκαν επίσης σε σπίτια κυβερνητικών εκπροσώπων και τοπικών αρχόντων. Η κυβέρνηση Μόντι απάντησε στέλνοντας στρατό στο Άσαμ, επιβάλλοντας απαγόρευση κυκλοφορίας και διακοπή του ίντερνετ για να μπλοκάρει τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης- μέσα από τα οποία οργανώνεται η νεολαία, επικοινωνεί και διαδίδει το μήνυμα της εξέγερσης. Οι διαδηλώσεις εξαπλώθηκαν και σε άλλες περιοχές της Ινδίας, ενώ αρκετές αριστερές δυνάμεις κάλεσαν πανινδική μέρα δράσης ενάντια στον CAB στις 19 Δεκεμβρίου.

Για την Επαστατική Κομμουνιστική Διεθνή Τάση (RCIT) η ακροδεξιά πολιτική του Μόντι δεν σχετίζεται μόνο τη δεδομένη εθνικιστική ατζέντα ινδουιστικοποίησης της Ινδίας αλλά και με το γεγονός ότι η Ινδία βρίσκεται εν μέσω μιας απ' τις χειρότερες οικονομικά στιγμές της, με την ανεργία να φτάνει σε επίπεδα ρεκόρ των τελευταίων 45 χρόνων και τον πληθωρισμό να καλπάζει. Οπότε ο Μόντι, όπως κάνουν όλοι οι γνωστοί

απατεώνες, επιστρατεύει τον εθνικισμό για να αποπροσανατολίσει, να διαιρέσει, να στρέψει την ατζέντα δεξιά, να καλλιεργήσει τον εμφύλιο των φτωχών.

Μέσα σε όλη αυτή την αναταραχή, αποκτά ιδιαίτερη σημασία η επιτυχία της ερχόμενης γενικής απεργίας σε όλη τη χώρα στις 8 Ιανουαρίου, που διοργανώνεται από τα συνδικάτα ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις, την ανεργία και τα αντεργατικά μέτρα. Είναι μια ευκαιρία οι από κάτω να ενωθούν σε ταξική βάση. Ινδουιστές, μουσουλμάνοι και πιστοί άλλων θρησκειών, έχουν στη μεγάλη τους πλειοψηφία ένα κοινό χαρακτηριστικό: είναι εργάτες και εργάτριες, παράγουν τον πλούτο για να τον καρπώνονται το κράτος και τα αφεντικά τους. Οι οποίοι τους καταπιέζουν και προσπαθούν να τους διαιρέσουν για να διαιωνίσουν την εκμετάλλευση. Οι από κάτω, οι εκατοντάδες εκατομμύρια μισθωτοί σκλάβοι και μαζί τους όλοι οι φτωχοί πρέπει να κινηθούν αντίστροφα: να ενωθούν και να συνδέσουν το ζήτημα της εθνικοθρησκευτικής καταπίεσης με τις οικονομικές επιθέσεις, τη εκμετάλλευση απέναντι στις ζωές όλων τους και το σύστημα που τη γεννάει.

<https://www.thecommunists.net/worldwide/asia/india-down-with-capitalism/>

Όπως και να έχει, μια νέα αγωνιστική φωτιά και μια νέα ριζοσπαστικοποίηση στον πλανήτη ξεκίνησε και συνεχίζει να εξαπλώνεται. Κι αυτά από μόνα τους είναι υπέροχα νέα.